

Marguerite Duras' *Smerten* (fransk: *Le Douleur*) udkom på fransk i 1985. Foto: Wikimedia

At nå den dybe fortvivelse – Marguerite Duras om krigens lidelser

Connie Bork

Smerten

Forfatter: Marguerite Duras

Oversætter: Uffe Harder

Gads Forlag, 2023

Smerten består af seks tekster, to fiktive og fire autofiktive. Især de selvbiografiske tekster er meget stærke, fordi hun både når den dybe fortvivelse og rammer overskuddet. Duras siger lige ud: "Jeg har brug for den tomme plads til lidelsen." Hun beskriver en ventetid, som hun ikke tåler. Hendes mand, Robert L., er krigsfange. Handlingen foregår i april 1945, hvor krigsfangerne måske når hjem til deres familier. Det er ren fortvivelse. Hun forestiller sig, hvordan han er kommet frem, hun når at åbne døren, og så dør hun.

Da han endelig er hjemme, vejer han 38 kilo og er 178 cm høj. Vi hører om hans feber, den omstændelige vej tilbage til livet, vi hører om hans lort – men også hans ynde, og hvordan den bliver båret af hendes og vennernes fortvivelse, og om lægen, som også går ind i den indædte kamp for at redde ham. Læs selv slutningen.

Men læs også, hvordan Duras ikke bare magter fokus, men også den uforudsigelige udvikling i fortællingen om militsmanden Ter, om de meget forskellige mennesker, som krigen tiltrækker. En gruppe mænd går i det samme tøj i fjorten dage, ordner deres våben i ét væk, mens deres ejendele kan være i lommerne. Jeg forbinder især Duras med stor indsigt i kvindelivet, fx i *Elskeren*

fra Nordkina. Men her skriver hun fra et blandet mand-kvindeland om de to køns oplevelse af henholdsvis tillid og afsky.